

အောင်လေး(အညတရ)

ဆရာအောင်

မြိုင်ဝန်တောမှတန်ခိုးမြိုင်ခန်း

ဆရာအောင်နှင့် မြိုင်ဝန်တောမှ တန်ခိုးပြိုင်ခန်း

မိုးများက ဖွဲဖွဲကျနေတယ် သာယာလှပတဲ့ မြိုင်ဝန်တောကြီးကတော့ ယနေ့အဖို့ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေသည်။ တောကြီးရဲ့အလယ်မှာ ရှိတဲ့ ကျောက်ဖျာတစ်ချပ်ပေါ်မှာ လူငယ်တစ်ဦးက တင်ပျဉ်ခွေထိုင်၍ မျက်လုံးကို မှိတ်၍ တစ်စုံတစ်ခုအား ရှုမှတ်နေတယ်။

"ဟေ့ စဏ္ဍ မင်းလုပ်ရပ်တွေ ရပ်သင့်ပြီနော်"

ကျယ်လောင်တဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ သက္ကရဲ့အသံက တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ တောကြီးကို ဟိန်းထွက်သွားတယ်။ ထိုအခါ ကျောက်ဖျာပေါ်က စဏ္ဍ ဆိုတဲ့လူ မျက်လုံးဖွင့်လာပြီး...

"သက္က ငါ့ကိုမတားနဲ့ ငါ့သဘောနဲ့ ဒီလမ်းကို ရွေးချယ်ခဲ့တာ ငါ့ကို တားလည်း ဘာမှမထူးဘူး"

"စဏ္ဍ မင်းက တယ်လည်း ပြောရခက်ပါလား မင်းကျင့်နေတဲ့ ကျင့်စဉ်က ငါတို့လမ်းနဲ့ ဘယ်လိုမှမအပ်စပ်ဘူး မင်းလိုင်းတွေပူးနေပြီ"

"ငါသိတယ် သက္က ငါဝိဇ္ဇာလမ်းကို ဆက်မလိုက်တော့ဘူး ငါကဝေ အချုပ်ကတော် ဖြစ်အောင်လုပ်ပြီး တပည့်တပန်းတွေနဲ့ပဲနေချင်တယ် ဒါကြောင့် ငါ့ကိုမတားပါနဲ့"

ခေါင်းမာလွန်းတဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ စဏ္ဍကို ဆက်မပြောတော့ပဲ တောရဲ့အရှေ့ဘက်စူးစူးကို ထွက်သွားတယ်။

စဏ္ဍကတော့ ထွက်ခွာသွားတဲ့ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ သက္ကရဲ့ ကျော

ပြင်ကိုကြည့်ပြီး သက်ပြင်းချကာ သူ့ရဲ့ကျင့်စဉ်ကို ပြန်လည်ကျင့်ကြံနေတယ်။

စဏ္ဍနဲ့သက္ကဆိုတာက ငယ်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်သလို ငယ်စဉ်ကတည်းက ဝိဇ္ဇာလမ်းကို လိုက်စားနေကြတာဖြစ်ပြီး အတော်အတန် ခရီးပေါက်နေချေပြီ နောက်ထပ်ဆက်၍ ကြိုးစားမည် ဆိုလျှင် လိုချင်တဲ့ပန်းတိုင်ကို ရောက်နိုင်၏။

ဒါကို စဏ္ဍကမသိဘဲ ကတော်ကြီးကျင့်စဉ်ဘက်ကို စိတ်ရောက်သွားပြီး ကဝေအချုပ်ကတော်ဖြစ်ရန် ကျင့်ကြံနေတော့၏။

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ သက္ကက စဏ္ဍလိုင်းတွေ ပူးနေတာကိုသိလို့ တားပေမဲ့လည်း တားမရတာကြောင့် စိတ်အတော်ပျက်၍ အဖဆရာတွေကို မနောဖြင့် ညွှတ်ပြီး စဏ္ဍကို ကယ်တင်ပေးရန် တောင်းဆိုလိုက်၏။

အဲဒီအချိန်ဆရာအောင်က လွယ်အိတ်တစ်လုံးကိုလွယ်ပြီး လမ်းလျှောက်လာတယ်။ သူ့ရဲ့ခြေလှမ်းများက မြိုင်ဝန်တော့ဘက်ကို ဦးတည်နေ၏။ သူ့ရဲ့ဘေးတွင် အသက်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ခန့် လူရွယ်လေးတစ်ယောက်လည်း ပါလာတယ်။

ထိုကောင်လေးရဲ့နာမည်က မိုးမှောင်တဲ့။ ဆရာအောင်တို့လည်း အတော်အကြာ လမ်းလျှောက်ရင်းနဲ့ စကားစမြည်း ပြောလာကြတယ်။

"ဆရာ ကျွန်တော်တို့ အခု ဘယ်ကိုသွားနေတာလဲ"

"လိုင်းပူး ဂန္ဓာရီကြီး တစ်ယောက်ဆီကိုပေါ့"

"ဟင် ဆရာလိုင်းပူး ဂန္ဓာရီဆိုတာ ဘာကိုပြောတာလဲ"

"ဒီလိုကွ မဟာဂန္ဓာရီ လမ်းကို လိုက်နေတဲ့လူတစ်ယောက်က အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် စိတ်ပြောင်းပြီး စူဠဂန္ဓာရီလမ်းကိုလိုက်ရင်

ဟိုဘက်မှာလည်း မထွန်းတောက် ဒီဘက်မှာလည်း မထွန်းတောက်ပဲ နှစ်ခု ကြားထဲကျပ်ပြီး လိုင်းတွေပူးကုန်လိမ့်မယ် အခု ငါတို့သွားတွေမယ့် ပညာရှင်က ဝိဇ္ဇာလမ်းကနေ ကတော်ကြီးကျင့်စဉ်ကို ကျင့်နေလို့ အချိန်မီ တားရမယ်"

"ကတော်ဟုတ်လား ကျွန်တော် ကြားဖူးတယ်ဆရာ အမေပြောဖူးတယ် သူက ကတော်ကြီးကိုးကွယ်တာတဲ့ ကတော်ကြီးကလည်း စုန်း၊ကဝေ၊တွေ ကို တစ်ယောက်တည်း ဘယ်လိုအုပ်ချုပ်လည်း မသိပါဘူး"

မိုးမှောင်ရဲ့စကားကြောင့် ဆရာအောင် ပြုံးလိုက်ပြီး...

"မဟုတ်ဘူး မိုးမှောင် ဆရာပြောပြမယ် ... ပညာသည်လောကမှာ ကတော်ပေါင်း ထောင်သောင်းများစွာ ရှိကြတယ်။ အချို့ကား စည်းစောင့် သကဲ့သို့ အချို့ကား စည်းမစောင့်တတ်ကြပေ။ အချို့ကတော်ကား စောင့်စည်းအပ်သည့်အရာဖြစ်သော 'သီလ'တရားကို လက်ကိုင်ထား သကဲ့သို့ အချို့ကတော်ကား တရားသံကိုပင် မကြားနိုင်ကြပေ။ နတ်ကတော်၊ စုန်းကတော်၊ ကဝေကတော်၊ မောက်ကတော်၊ ကဝေချုပ် ကတော် စသဖြင့် အဆင့်ဆင့်ရှိရာမှ မောက်ကတော်အများစုသည် အလွန် ရိုင်းစိုင်းတတ်ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် ကဝေချုပ်ကတော် အောက်ငယ်က စုန်းကဝေလောက၌ အလွန်ပင် ပညာစက်အား ကြီးလွန်းလှသူများ ဖြစ်ကြ သည်။ ကတော်ဖြစ်လိုသူများသည် လူသူမနှောင့်ယှက်နိုင်သည့် တောကြီးမျက်မည်းတွင် ပညာကြိုး မြင့်သထက်မြင့်အောင် တက်ကာ အလွန်မြင့်မားသော ပညာရပ်များကို ဆည်းပူးကြသည်။ မောက်ကတော် အများစုမှာ ဝမ်းတွင်းပညာရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ သို့ကြောင့် ပညာစဉ်တက် သည့်အခါ (၁၂)ကြိုးအောင်သည်နှင့် ကဝေပျံအဆင့်ကိုကျော်၍ ဝမ်းတွင်း မောက်အဆင့်သို့ ရောက်သွားတတ်သည်။ မောက်ပညာရှင်တွင် ကဝေပျံ

ဟူ၍မရှိပေ။ ကဝေပုံအများစုမှာ ယောက်ျားလေးများဖြစ်ကာ ကတော်
ပညာရှင်များသည် မိန်းကလေးများဖြစ်ကြသည်။ အကယ်၍ ကဝေထီး
သည် ကဝေပုံပညာရပ်၌ (နတ်ကဝေကိုချန်၍) ကတော်အဆင့်သို့ တက်လို
လျှင် အလွန် အားထုတ်ရသည်ဖြစ်ရာ ယောက်ျားလေးဇာတ်မှ မိန်းကလေး
ဇာတ်သို့ ကူးပြောင်းသွားတတ်သည်။ ထိုသို့ ကဝေပုံမှဖြစ်လာသည့် ရှားပါး
ကတော်များသည် ကတော်ကြီး ဖြစ်လာသည့်အခါ ကဝေချုပ်ကတော်
အဆင့်တွင် အကြီးတန်းအဆင့်ကို ရတတ်ကြသည်။
